

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Posteriores eandem in rem præceptiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Iut gratulabundus prædicet, per Isaiam dicens: *Glorificabit me bestia agri, dracones & struthiones.* *Isai. 43.*

Quo loco rursus mihi admonendus es: ut quando creatam naturam omnem, ad divinam illam laudationem, gratulationemq; provocas, & ad tua vota tanquam subsidiariam acceris; tu ei vicissim eam in presenti præstes operam, ut Christo mundi Redemptori, & totius universi Capiti, ipsius rerum universitatis nomine quandoq; gratuleris. Siquidem cum inter mortales, nimio plures reperiantur, qui Dominum Jesum mortem pro se passum ignorent, aut pro tam ingenti beneficio gratias agere contemnunt; cætera autem natura rerum, utpote bruta aut insensibilis, neque cor neque mentem habeat, quibus Dominum suum, ac Principem amare aut agnoscere possit: postulare videtur tua adversus Jesum, communem Dominum, devotio; ut & istorum ingratorum nomine, peculiarem ei interdum gratiam habeas, & reliquæ etiam naturæ vice, eidem amorem, cultum & obsequium deferas; & sicut illa tuum quodammodo, ita tu illius ea in parte defectum suppleas. Hac etenim arte (uti bonas mentes quandoque delectat pia aliqua istiusmodi commentatio) id tibi consecutus videbere; ut numero quasi concentu, & non modò conspirantibus in unum, sed vario tanquam repercussu, intendentibus sese universæ naturæ vocibus, ad DEI Christi; gloriam, plenior exultet gratiarum actio, & vox laudis jucundior existat.

§. 3.

Posteriores eandem in rem præceptiones.

Tertio: Sed quando hanc omnem, quæcunq; est, vel divinis ipsis beneficijs, vel votis animæ DEUM valdè amantis, laudem imparem esse comperies; eò denique mente conserges, ut non per te ipsum duntaxat, nec per ista solùm rerum creatarũ velut instrumenta vicaria, Dominum tuum laudi-

laudibus ac gratiâ persequi studeas; sed huic quoque natura totius supplendæ infirmitati, potentius subsidium, ipsum inquam, Dominum ac mediatorem tuum Christum JESUM adhibeas; eum impensè atque demissè rogans, ut in hac quoque re tuus sit interpres apud Patrem; & quam per te ipsum minimè vales, hæc ipse divino ac dulcissimo corde suo, orèq; suo sanctissimo, pro summo humanæ redemptionis beneficio, seq; ipso adeò nobis concesso, æterno Patri gratiam habeat; eidemq; iisdem nominibus, quasi vice tuâ præclaram ac dignam laudem offerat. Nam sicuti Christus Verbum est Patris, quo suum præsertim immensum erga nos amorem charitatèmq; proloquitur: ita ipse vicissim (ex alibi à nobis laudato B. Ambrosij monito) debet esse *vox nostra quâ loquamur ad Patrem*, quâ ei laudem, quâ gloriam, quâ demum debitum gratiarum officium persolvamus.

Ad quod nos etiam hortari videtur Apostolus, cum *Heb. 13.* ait: *Per ipsum ergo (scilicet Christum) offeramus hostiam laudis semper DEO; id est, fructum labiorum, conscientiam nomini ejus.* Quasi nempe par sit, ut quomodo per ipsum bona omnia à DEO accepimus; ita & per ipsum pro iisdem DEO tributum gratiarum, laudisq; hostiam reddamus.

Per ipsum igitur, hoc est, ut per internuntium & interpretem, qui nomine nostro, sed verbis suis, id quicquid est officij, multò digniùs ac convenientiùs exequatur. *Per ipsum*, hoc est, per omnia sacratissimi Corporis ejus membra; per vulnera, tanquam per totidem ora aut linguas; *l. 2. c. 23.* *per cor, tanquam organum dulcissimum;* ut in simili argumento faciebat B. Gertrudis. *Per ipsum* denique; hoc est, Christum ipsum, tanquam hostiam verè Eucharisticam, neque accepto dono aut beneficio minorem, DEO representando ac redhibendo. Nam cum Christus paterno munere noster totus factus sit (illum quippe nobis donavit Pater), eòq; *donum DEI* sese alicubi appellare videtur) quænam æ-

quirit

quior erit gratiæ referendæ ratio, quàm si Patri coelesti filium suum dilectissimum, hoc est, gratiam pro gratia, redamus; & (quando nobis se ipsum quoque Christus tradidit) ipsummet sibi, grati animi nomine, redonemus?

Quartò: Quod autem verbis modò laudatis speciatim submonet Apostolus: ut *per ipsum semper offeramus Deo* laudis hostiam; nescio an eò pertineat, quò intelligatur, (quæ quidem pia est, nec à vero abhorrens meditatio) cùm ea sit naturæ nostræ infirmitas, ut, seu ipsâ mentis volubilitate & inconstantiâ, sive varijs corporis præditi necessitatibus, non semper possimus in divinas res intendere, neque per nos ipsi hostiam laudis fructumve laborum Deo offerre: idcirco providendum nobis esse, ut id saltem per alium præstemus; per eum videlicet, qui ex suscepto mediatoris officio (velut idem Paulus alibi ait) *semper vivens* est (utique & animo semper vigente ac pervigili) *ad interpellandum*, venerandumq; atque laudandum DEUM, *pro nobis*.

Quò tibi fortasse non improbanda videatur ista præceptio: ut si qua subinde operosior molestiorve occupatio incidat, quæ mentem plusculum divertat à studijs spiritualibus; ibi tum ad Jesum amanti suspiratione conversus, excusataq; humiliter infirmæ naturæ necessitate, eum verecundè ingenuèq; roges, tui ut occupati, pro immensa sua bonitate, in Deo amando laudandòq; vices gerere, & in eo munere sibi alioqui jucundissimo, & quod vel non rogatus libenter præster, id te nunc demissè flagitante, tuus apud Patrem interpret esse ne gravetur.

Rursum, cùm quietis necessariæ gratiâ lecto te trades; illum quidem ipsum somnum tuum (quem ad Dei gloriam suscipis) unaq; cordis tui motiones omnes, ac reciprocos pulmonum anhelitus, ei sopori divinissimo, quem olim in terris Christus cepit, adjunges, ei pariter supplicans, ut cùm jam per somnum id nequeas, tuo ita volentis deside-

rantisq; nomine, gratiarum actionem vocemq; laudis Deo ac Patri contribuat. Sicq; corde tuo (hoc est, Christo) pro te vigilante, ac Deo perpetuum sacrificium laudis offerentis tranquillè ac purè ad Dei gloriam somnum capies.

Eritq; fortassis cui in mentem veniat hoc loco; ad hoc quod commendamus mentis propositum votumq; expectatis significandum, si quem in suo cubiculo consuetae orationi destinatum locum habeat, Crucifixi signum aut illi ejus effigiem vice suâ supplicem substituere; eòq; pacto, voluti vicariâ operâ, etiam per noctem pietatis suæ officia quodammodo perpetuare.

Quippe his similia in Sanctorum gestis legimus: neque animæ sanctæ artes ejusmodi habuere pro levibus; quam utique ipso experimento condiscerent, ad sanctæ devotionis spiritum, fervoremq; divini amoris in se alendum exagendumq;, haud mediocriter conferre.

Adde his non absimiles præceptiones S. Mechthildis ab ipso Christo traditas, ita referente Bloisio in Monili spirituali: *Dominus (inquit) dixit ad Virginem Mechthildem: Quando quis somnum capere vult, medietur aliquid de me, aut mecum loquatur. Ita enim licet corpore dormiat, mentis tamen vigilabit ad me. Et postea: Etiam dormiturus quis desideret, ut singulas respiraciones, quas nocte illa faciet, tanquam eximiam mei laudem suscipiam: Et ego qui sanctis votis pie amantiq;, anima deesse non possum, in veritate desiderium ejus adimplebo.*

l. 2. de Jacobo c. 1.

Tali igitur aliquâ solertis mentis applicatione, perpetuare poteris laudis & gratiarum officia; & (quod de Jacobo Patriarcha inter dormiendum mysticam illam scalam contuente, dixit B. Ambrosius) *bonus in somno operatur*, etiam omni cessante mentis vigilantis officio, divinæ gloriæ quodammodo operaberis.

Quintò: Pars etiam quædam gratitudinis adversus Christi

Christum, Dominum ac Redemptorem nostrum erit: Deo Patri gratias agere, quòd filium suum nostrâ gratiâ in passione sua usque eò dejectum atque depressum, exinde gloriâ & honore coronaverit; atque ex profunda illius exinanitione, majorem tum nominis sui, tum ipsius Unigeniti gloriam, decus, exaltationem collegerit. Quippe & universè omnis undecunque divinæ gloriæ manifestatio, gratum à nobis animum exigit; ita nos informante Ecclesia, quæ in Doxologia sacrificali, Deo etiam gratias agit, *propter magnam gloriam suam*; eâ nimirum ratione, quòd licet ex omnibus, quæ nobis Deus dare consuevit, solam gloriam sibi velit esse propriam; non tamen hanc sibi ita reseruet, quin eandem velit omnem nostris commodis utilitatibusq; servire, cum eâ ipse non egeat, ut qui per omnia ipse sibi sufficiens sit. Et peculiaris est gloriæ Christo à Patre concessæ ratio. Hæc enim, non uno nomine speciatim, beneficium nostrum est: tum quia concessa naturæ nostræ, cujus honor etiam pertineat ad singulos; tum quia Domino, patrono, duci, principi, liberatori, assertoriq; nostro delata; tum quia merces est ejus laboris, quem ipse nostrâ causâ suscepit; ac proinde ejus obligationis, quâ natura nostra se liberare non poterat, ab illa divina & locuplete manu, nonnulla quasi exolutio. Addo, ipso amore omnia communia effici; ut proinde quidquid dilecto Jesu honoris aut gloriæ accidit, juxta ac si istud omne nostrum sit, eapropter & ipsi gratulari, & nobis gaudere debeamus.

§. 4.

Anima Christum impense laudare satagentis, in idque quàm potest longissimè, desiderio extendentis se, atq; exporrigentis, paradigma.

Verùm ut rem omnem in breve contraham, in qua pertractanda sicubi visus sum prolixior, pensabit credo pro-

Gggz

pro-